

Hof Den Bosch, 27 december 1994, Rooijackers v Wouters,

AUTEURSRECHT

Gemeenschappelijk auteursrecht

- ieder van de mede-auteurs is in beginsel gerechtigd is tot het exploiteren van het auteursrecht door het (doen) uitgeven van het werk, ook zonder medewerking van de ander, echter met eerbiediging van diens rechten.

Het onderhavige auteursrecht is een goed dat aan beide mede-auteurs, als gezamenlijk rechthebbenden op het auteursrecht op het litigieuze werk toebehoort; zij zijn dan ook aan te merken als deelgenoten in een gemeenschap in de zin van artikel 166 van boek 3 van het Burgerlijk Wetboek, die met betrekking tot dat auteursrecht bestaat en die is ontstaan door het gezamenlijk creëren van het werk.

In beginsel is op der partijen rechtsverhouding dan ook de 7e titel van boek 3 Burgerlijk Wetboek van overeenkomstige toepassing, uiteraard met inachtneming van de specifieke regels die voor auteursrecht gelden, zoals met name de persoonlijkheidsrechten, terwijl de verhouding tussen de mede-auteurs dient te worden beheerst door de eisen van redelijkheid en billijkheid en ieder van hen zich zal hebben te onthouden van misbruik van de hem op grond van zijn auteursrecht toekomende bevoegdheden. Het Hof verwijst naar het 3e lid van bedoeld artikel 166.

Partijen hebben kennelijk geen regeling getroffen met betrekking tot het gebruik en het beheer van het auteursrecht en evenmin de kantonrechter te dien einde geadieerd, een en ander als bedoeld in artikel 168 van boek 3.

Artikel 169 van dat boek 3 bepaalt, dat iedere deelgenoot in een gemeenschap bevoegd is tot het gebruik van het gemeenschappelijk goed, mits dit gebruik met het recht van de overige deelgenoten te verenigen is. Het Hof merkt hierbij nog op dat deze bepaling strookt met artikel 26 Auteurswet.

Toegepast op het onderhavige co-auteurschap brengt dit mede dat ieder van de mede-auteurs in beginsel gerechtigd is tot het exploiteren van het auteursrecht door het (doen) uitgeven van het werk, ook zonder medewerking van de ander, echter met eerbiediging van diens rechten.

Geen schending persoonlijkheidsrecht

- Wouters heeft dan ook voorshands het Hof niet ervan kunnen overtuigen dat hij op grond van persoonlijkheidsrechten er enig concreet belang bij heeft de gewraakte uitgave te doen staken.

Wouters heeft zich in dit geding echter slechts terloops op zijn persoonlijkheidsrechten beroepen; en voor zover daarbij al enige schending is aangevoerd is voorshands niet duidelijk geworden welk belang voor Wouters daarmee is gemoeid. In ieder geval is Wouters in deze te vaag gebleven en heeft hij ook in hoger beroep slechts terloops daaraan gerefereerd. Wouters

heeft dan ook voorshands het Hof niet ervan kunnen overtuigen dat hij op grond van persoonlijkheidsrechten er enig concreet belang bij heeft de gewraakte uitgave te doen staken.

Gerechtigd tot exploitatie onder verdeling revenuen

- Naar 's Hof's voorlopig oordeel brengen de eisen van redelijkheid en billijkheid in dit geval mede, nu partijen geen regeling als bedoeld in artikel 168 van boek 3 hebben getroffen, dat enerzijds Rooijackers het werk moet kunnen blijven publiceren, ook indien Wouters daarvan nog als mede-auteur zou moeten worden aangemerkt, en aldus het werk moet kunnen exploiteren, nu Wouters dit niet meer wil, doch dat anderzijds Wouters desgewenst moet kunnen delen in de revenuen daarvan en wel in een redelijke verdeling die rekening houdt met het belang van ieders aandeel in het werk, waarbij zou kunnen gelden dat dat aandeel van Wouters minder is geworden naarmate Rooijackers vernieuwingen heeft aangebracht.

Vindplaatsen: NJ 1995, 623, m.nt. Verkade; IER 1995, nr. 27, p. 146; AMI 1996, p. 116, m.nt. Grosheide

Hof Den Bosch, 27 december 1994

(Van Benthem, Goossens, Vlas)

[...] Rooijackers, te [...], appellant, proc. mr. E.G.M. van Ewijk, adv. mr. M.J. Resink, tegen

[...]Wouters, te [...], geïntimeerde, proc. mr. K.J. Pietersen.

[...].

Met betrekking tot de grieven VI en VII overweegt het Hof als volgt:

Het auteursrecht wordt vooreerst geregeld door de Auteurswet 1912 en de Wet op de Naburige Rechten doch daarnaast en voor zover met die wetten niet in strijd, zijn de regelen van het Burgerlijk Wetboek met name de vermogensrechtelijke, evenzeer van toepassing.

Het onderhavige auteursrecht is een goed dat aan beide mede-auteurs, als gezamenlijk rechthebbenden op het auteursrecht op het litigieuze werk toebehoort; zij zijn dan ook aan te merken als deelgenoten in een gemeenschap in de zin van artikel 166 van boek 3 van het Burgerlijk Wetboek, die met betrekking tot dat auteursrecht bestaat en die is ontstaan door het gezamenlijk creëren van het werk.

In beginsel is op der partijen rechtsverhouding dan ook de 7e titel van boek 3 Burgerlijk Wetboek van overeenkomstige toepassing, uiteraard met inachtneming van de specifieke regels die voor auteursrecht gelden, zoals met name de persoonlijkheidsrechten, terwijl de verhouding tussen de mede-auteurs dient te worden beheerst door de eisen van redelijkheid en billijkheid en ieder van hen zich zal hebben te onthouden van misbruik van de hem op grond van zijn auteursrecht toekomende bevoegdheden. Het Hof verwijst naar het 3e lid van bedoeld artikel 166.

Partijen hebben kennelijk geen regeling getroffen met betrekking tot het gebruik en het beheer van het au-

teursrecht en evenmin de kantonrechter te dien einde geëdieerd, een en ander als bedoeld in artikel 168 van boek 3.

Artikel 169 van dat boek 3 bepaalt, dat iedere deelgenoot in een gemeenschap bevoegd is tot het gebruik van het gemeenschappelijk goed, mits dit gebruik met het recht van de overige deelgenoten te verenigen is. Het Hof merkt hierbij nog op dat deze bepaling strookt met artikel 26 Auteurswet.

Toegepast op het onderhavige co-auteurschap brengt dit mede dat ieder van de mede-auteurs in beginsel gerechtigd is tot het exploiteren van het auteursrecht door het (doen) uitgeven van het werk, ook zonder medewerking van de ander, echter met eerbiediging van diens rechten.

Indien door de uitgave die rechten, waarbij met name valt te denken aan de persoonlijkheidsrechten als bedoeld in de Auteurswet, mogelijk zouden worden geschonden, dient degene die zich daarop wil beroepen, in casu Wouters, een en ander waar te maken.

Wouters heeft zich in dit geding echter slechts terloops op zijn persoonlijkheidsrechten beroepen; en voor zover daarbij al enige schending is aangevoerd is voorshands niet duidelijk geworden welk belang voor Wouters daarmee is gemoeid. In ieder geval is Wouters in deze te vaag gebleven en heeft hij ook in hoger beroep slechts terloops daaraan gerefereerd. Wouters heeft dan ook voorshands het Hof niet ervan kunnen overtuigen dat hij op grond van persoonlijkheidsrechten er enig concreet belang bij heeft de gewraakte uitgave te doen staken. Ter illustratie in dit verband wijst het Hof er nog op, dat de aanvankelijk door Wouters gevorderde vermelding als mede-auteur door een inlegvel in de 4e druk van het werk, bij eisiwijziging in eerste aanleg zonder meer weer is ingetrokken.

De tekst van het werk is praktisch geheel van de hand van Rooijackers en hij heeft slechts ernaar gestreefd om aanpassingen en waar nodig correcties en verbeteringen in nieuwe drukken aan te brengen. Welk belang Wouters zou hebben bij het in het geheel niet meer publiceren van het werk in de vorm als is geschied, heeft Wouters voor het Hof voorshands dan ook niet duidelijk kunnen maken.

Of en in welke mate Wouters aanspraak kan maken op een vergoeding, bijvoorbeeld in de vorm van royalties, voor zijn auteursrecht is in dit geding door Wouters niet aan de orde gesteld en hij heeft dan ook geen beroep gedaan op schending door Rooijackers van enig daarmee samenhangend recht.

Ook de in deze verhouding tussen mede-auteurs vigerende eisen van redelijkheid en billijkheid brengen niet mede dat Rooijackers de publicatie zou moeten beëindigen.

In het onderhavige geval hebben Rooijackers en Wouters in onderling overleg de 1e uitgave verzorgd van het litigieuze werk, globaal gesproken, Rooijackers als tekstschrijver en regisseur van de foto's, Wouters als vormgever, fotograaf en verzorger van situatietekeningen etc. Wouters heeft op eigen kosten enkele drukken, aldus verzorgd, uitgegeven en in die tijd heeft Rooijackers voor zijn auteurswerk nimmer vergoedingen

ontvangen. Partijen hebben onenigheid gekregen, onder meer over het uitblijven van zodanige vergoeding. Bij gewijsde is beslist dat zij co-auteurs zijn van het litigieuze werk.

Wouters heeft de uitgave gestaakt wegens financiële problemen en Rooijackers heeft daarop een andere uitgever gezocht en het werk, herzien en aangepast aan nieuwe wetgeving, opnieuw doen uitgeven met behulp van die nieuwe uitgever, genaamd Smit. Hij heeft daarbij bewust, zij het zonder succes, gepoogd het werk een eigen persoonlijk karakter te geven zodat Wouters niet meer als mede-auteur zou kunnen gelden. Deze uitgave liep bevreemdend. Er zijn enige drukken van verschenen.

Naar 's Hofs voorlopig oordeel brengen de eisen van redelijkheid en billijkheid in dit geval mede, nu partijen geen regeling als bedoeld in artikel 168 van boek 3 hebben getroffen, dat enerzijds Rooijackers het werk moet kunnen blijven publiceren, ook indien Wouters daarvan nog als mede-auteur zou moeten worden aangemerkt, en aldus het werk moet kunnen exploiteren, nu Wouters dit niet meer wil, doch dat anderzijds Wouters desgewenst moet kunnen delen in de revenuen daarvan en wel in een redelijke verdeling die rekening houdt met het belang van ieders aandeel in het werk, waarbij zou kunnen gelden dat dat aandeel van Wouters minder is geworden naarmate Rooijackers vernieuwingen heeft aangebracht.

Uit al het vorenstaande volgt, dat de door Wouters gevraagde voorzieningen, waaronder die tot staking van de gewraakte uitgave dient te worden afgewezen, terwijl de overige grieven geen behandeling meer behoeven.

[...]